

Folkcorn
Wie sal dan

(FS 240910351, www.folkcorn.nl)

Al vanaf 1973 speelt Folkcorn historische Nederlandse volksmuziek. En sinds lange tijd gebeurt dat in een samenstelling bestaande uit Jitze Kopinga (zang, gitaar), Anneke Rot (zang, accordeon), Marja van der Zee (zang, trom) en Laurens van der Zee (zang, blokfluit). *Wie sal dan* is de zevende geluidsdrager van de groep. De vorige, *Laet ons den landtman loven*, verscheen in 2002. Achttien liederen en instrumentale stukken zijn te vinden op de nieuwe cd, allen traditioneel en afkomstig uit de lage landen. Ze komen voor een groot deel uit de liedverzamelingen *Oude en Nieuw Hollandse Boerenliedjes* en *Contredansen* en Florimond van Duysse's *Het oude Nederlandsche lied* (beiden overigens tegenwoordig via internet kosteloos te downloaden als pdf). Er wordt opvallend fris en enthousiast gemusiceerd. Dat is ongetwijfeld het gevolg van het feit dat alle nummers in twee dagen live in de studio werden opgenomen. Slecht op één nummer werd een overdub ingespeeld van bas en gitaar.

Omdat de groep steeds dieper moet graven in de Nederlandse volksliederenschat, komen er verrassende dingen boven water, zoals *Regenwater met gedruis* en *Korte berekening van een huishouden*. Bekender (onder andere via Wannes van de Velde) zijn de liederen *De drie gesellen uit Roosendaal* en *De kuipersbaas*. Het aandeel gezongen en instrumentaal op de cd is exact half om half. Het biedt de nodige afwisseling. *Wie sal dan* is de eerste cd die Folkcorn in eigen beheer uitbrengt. Dat er nog veel moge volgen...

Hans van Deelen

Harold K
De laatste pionier

(eigen beheer, www.haroldk.nl)

De van oorsprong Limburgse zanger/gitarist Harold Konickx verraste in 2004 met de mini-cd *Mengsmering*, waarop een achttal introspectieve luisterliederen te vinden waren. In brede kring werd er lovend over gesproken. Het maakte benieuwd naar een vervolg. *De laatste pionier* werd al een tijdlang aangekondigd, en nu is het dan zo ver. Twaalf nummers (en een hidden track) vragen de aandacht. En eigenlijk gaat Harold verder waar hij gebleven was. Zij het dat er wat meer experiment in het geluid is gekropen, zodat de luisteraar wat speldenprijkes krijgt. Wat je bijvoorbeeld op het verkeerde been zou kunnen zetten is het instrumentale *Interlude*, dat klinkt alsof de plaat blijft hangen. Of het outro van *Zij maakt de wind*, dat enkele kernzinnen van de cd benadrukt. De teksten staan bij Harold K voorop. Ze vormen een wonderlijke mix van werkelijkheid en fictie; ze schetsen sfeerbeelden. Dromerig, poëtisch en tegelijkertijd actueel. Luister bijvoorbeeld naar *Wendla*, *Vera* en *ik of Heb ik een lichaam*. Elk liedje heeft een andere instrumentale inkleuring meegerekregen, wat de afwisseling zeker ten goede komt. Het maakt het verstilde karakter van *De laatste pionier* bijzonder krachtig.

Hans van Deelen

* **Benelux**

Gurbe Douwstra
Thús

(Marista MCD 7959)

Na *Dizze stoarm* (2001) en *Myn eigen paad* (2005) is *Thús* de derde cd van de Friese singer/songwriter Gurbe Douwstra. De vijftien liedjes laten Douwstra van zijn wat serieuzere kant zien. Hij verhaalt onder meer over zijn jeugd, over zijn beide ouders en over zijn woonplaats Drachten. Voor enkele liedjes werden de teksten verzorgd door Bart Kingma, de man achter het project *Cohen in het Fries*, waaraan ook Gurbe Douwstra zijn medewerking verleende. *It hert sa leech en iensum* is ook een Cohen vertaling van Kingma's hand. Voor het openingsnummer van de cd, *De dage fan de dei*, leende Gurbe de melodie van *Raglan road*. En John Prine's *A town this size* werd *Yn in doarp as de pein*. Gurbe Douwstra heeft een geruststellende stem met een klein rasprandje; ideaal voor dit repertoire. De begeleidende muzikanten spelen in dienst van het lied, en de liedjes krijgen hier en daar kleur door accordeon, banjo of viool. Alle teksten zijn opgenomen in het cd-boekje en dat helpt mij als niet-Fries wel om de inhoud tot me te nemen. Prima verzorgd product.

Hans van Deelen

Rik Schutz en René Meeuws
'Het is gewoon mijn instrument' (boek)

(ISBN 978-90-9025334-3)

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de stichting Draailier en Doedelzak verscheen een aardig boekje. Het eerste deel bevat tien korte verhalen van muzikanten die kozen voor een van die twee bijzondere instrumenten. De ervaringen passeren losjes en soms anekdotisch. De instrumentbouwer gaat volledig op in de klank van zijn eigen doedelzakken, maar bewaart afstand tot braderieën. De hobbyist is tussen zijn nuchterheid door volledig verslingerd geraakt. De beginneling probeert met het nodige enthousiasme de draailier onder de knie te krijgen. De muzikale psychologe haalt het onderste uit de kan van haar doedelzak. De fanatieke secretaris van de stichting is al jaren op zoek naar de muzikale grenzen. Het toeval en beroepsmotivatie spelen een rol bij de keuze van een instrument bij de aalmoezenier. De blinde musicoloog ontdekt de doedelzak pas na zijn studie. De geboren Rotterdammer spoort met behulp van de gaita zijn muzikale wortels op. De muziekpedagoge pleit voor zorgvuldig stemmen en hoog kwalitatief spel als middel tegen fake-authenticiteit. De sportminnende hobbyist bespeelt zowel de doedelzak als de draailier en ook Herman Dewit blijkt in enkele verhalen op de achtergrond aanwezig.

Het tweede deel beschrijft, erg compact, de geschiedenis van de bourdoninstrumenten. Aan het slot volgt een overzicht van de nieuwe ontwikkelingen. Misschien ligt daar iets te veel nadruk op. Vooral wie er iets veranderde komt naar voren en wat die verandering inhield wat minder. Desondanks is het een handzaam en zeer leesbaar boekje. Misschien iets voor de twijfelaars. Hoewel, uit de verhalen leer je toch vooral dat je het instrument zelf moet horen.

Joop van den Bremen

Fred Piek & Louis Debij
De drummer en de zanger

(eigen beheer, www.fredpiek.nl)

In 2001 werkten zanger/gitarist Fred Piek en drummer Louis Debij 25 jaar na hun samenwerking in Fungus voor het eerst weer samen in het muziektheaterprogramma *De drummer en de zanger*. In de jaren daarna breidden zij het repertoire uit en arrangeerden vele nummers opnieuw. In september 2010 besloten ze hun hernieuwde samenwerking vast te leggen op cd en deze in een gelimiteerde oplage van 250 stuks uit te brengen. De opnames - een live registratie - vonden plaats in de Haagse Sahara Studio. Techniek, mix en mastering werden verzorgd door Henk Koorn (Hallo Venray) en Natasha van Waardenburg. 15 tracks uit de Amerikaanse, Ierse en Schotse muziekgeschiedenis trekken aan je voorbij. Daarbij enkele klassiekers uit het Fungus-repertoire. Drank, oorlog, liefde. Teruggebracht tot de essentie en gebracht met enthousiasme en (levens)ervaring. Het kartonnen hoesje is fraai & modern vormgegeven door beeldend kunstenaar Viktor Hachmang. Wacht niet te lang met bestellen, voor je het weet is de voorraad op.

Hans van Deelen

Hilde Vos
A heartbeat away

(Inter Lokaal INLOK 107, Munich)

Hilde Vos is een 24-jarige country/rock/zangeres uit het plaatsje Bommel, die met *A heartbeat away* haar debuut-cd uitbrengt. Hilde zit in hetzelfde vaarwater als Ilse de Lange, in wier voetsporen ze graag wil treden, zeker qua succes. Met een even robuuste als kwetsbare stem zingt ze twaalf liederen van uiteenlopende musici. Patty Griffin, Dolly Parton en Chet Atkins geven de reikwijdte van de roots aan. Herkenbaarheid duikt op bij het van Willie Nelson bekende *Blue eyes cryin' in the rain* en bij Randy Vanwarmer's *Just when I needed you most*. Iets minder voor hand liggend is de Lennon/McCartney compositie *I don't want to spoil the party*. Hilde schreef zelf twee nummers (waaronder de titelsong) en Dick van Altena, tevens producer van de cd, leverde een drietal bijdragen. Hij zorgde voor een volwassen geluid, dat echter volledig de gebaande baande volgt. Geen verrassingen dus. Hilde Vos is nog jong genoeg om naar meer eigenzinnigheid toe te groeien.

Hans van Deelen

Bart de Win
Little world

(Munich Records MRCD 326)

Bart de Win, vaste toetsenman bij Gerard van Maasackers, scoorde met zijn solo-debuut *The simple life* een dikke vol-doende. Americana met een laaglandsausje. Op zijn tweede cd pakt De Win het heel anders aan: daar waar hij eerst met zijn collega-Vaste Mannen werkte, wordt de plaatje nu ingekleurd door louter muzikanten die in Austin actief zijn. *Little world* werd daar opgenomen onder de productionele leiding van Walt Wilkins, die tevens op de meeste nummers achtergrondvocalen verzorgde. Alle dertien nummers zijn van